

**ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 19 listopada 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o noszeniu i używaniu broni przez wartowników przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy”.

Na podstawie art. 22 ust. 5 prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27

października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 807) zarządza się co następuje:

§ 1.

Pracownicy przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy”, których zadaniem jest ochrona mienia „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, tj. wartownicy i portierzy, w dalszym ciągu zwani wartownikami, mogą być uzbrojeni w krótką lub długą broń palną.

§ 2.

Wartownicy ci mogą nosić broń jedynie w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

W czasie noszenia broni obowiązani są oni posiadać przy sobie pozwolenie na tę broń, wydane dla pracownika Polskiego Monopolu Tytoniowego, a ponadto w razie pełnienia służby na zewnątrz zabudowań wspomnianego przedsiębiorstwa winni oni, o ile nie są w mundurach, nosić na lewym ramieniu białą opaskę z napisem „Wartownik P. M. T.”.

§ 3.

Broń palną, naboje i pozwolenia na tę broń przechowują dyrektorzy (kierownicy) zakładów P. M. T. lub upoważnieni przez nich pracownicy— w lokalu zakładu P. M. T. pod zamknięciem i ponoszą odpowiedzialność w wypadku zagubienia lub dostania się tych przedmiotów do rąk osób niepowołanych.

§ 4.

Dyrektorzy (kierownicy) zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego lub upoważnieni przez nich pracownicy obowiązani są założyć i prowadzić ewidencję, w której dla każdego wartownika, upoważnionego do noszenia broni palnej, należy odnotować numer broni i pozwolenia na tę broń, przydzielonych wartownikowi, oraz każdorazowo ilość wydanych i zwróconych naboju, datę i godzinę wydania i zwrotu broni palnej i naboju.

§ 5.

Broń, naboje oraz pozwolenia na tę broń otrzymują wartownicy za pokwitowaniem w księdze ewidencyjnej (§ 4) bezpośrednio przed rozpoczęciem służby. Po ukończeniu służby broń, naboje i pozwolenia powinny być niezwłocznie zwrócone.

§ 6.

Wartownicy obowiązani są w chwili otrzymania broni palnej naładować ją i zabezpieczyć, a przy oddawaniu rozładować. Czynności te winny być wykonane z zachowaniem należytej ostrożności.

§ 7.

Przepisy §§ 1—6 nie mają zastosowania do broni, stanowiącej własność prywatną wartowników.

§ 8.

Pracownicy uprawnieni są do użycia broni w celu odparcia rzeczywistego i bezprawnego napadu lub zamachu, zagrażającego bezpośrednio ich życiu, życiu osób trzecich albo powierzonemu pracownikom mieniu Polskiego Monopolu Tytoniowego, jeżeli odparcie takiego napadu lub zamachu innymi środkami jest niemożliwe, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

Użycie broni dopuszczalne jest tylko wówczas, gdy nie grozi ono bezpośrednim niebezpieczeństwem życiu osób postronnych.

§ 9.

Użycie broni może nastąpić tylko po przynajmniej jednorazowym ostrzeżeniu.

Jeżeli ze względu na okoliczności danego przypadku ostrzeżenie ustne jest niemożliwe, użycie broni może nastąpić po jednorazowym wystrzale ostrzegawczym w powietrzu.

Bez ostrzeżenia wolno użyć broni tylko wówczas, gdy wszelka zwłoka grozi bezpośrednim niebezpieczeństwem życiu pracownika lub osób trze-

cich, albo naraziłaby Polski Monopol Tytoniowy na bezwzględna utratę mienia.

§ 10.

W razie konieczności użycia broni, należy, o ile to jest możliwe, starać się jedynie unieszkodliwić napastnika na tyle, ile tego wymagają okoliczności przypadku, a w razie zranienia napastnika zaopiekować się w miarę możliwości jego osobą.

§ 11.

Wartownik, który użył broni, winien o tym zawiadomić swego przełożonego najpóźniej po zejściu z posterunku. Ten ostatni powinien w każdym przypadku użycia broni przeprowadzić dochodzenia, czy użycie broni było zgodne z niniejszym zarządzeniem oraz instrukcją szczegółową, wydaną w wykonaniu niniejszego zarządzenia (§ 12).

Jeżeli użycie broni pociągnęło za sobą uszkodzenie ciała lub śmierć, przełożony wartownika winien o tym zawiadomić niezwłocznie właściwy terytorialnie organ Policji Państwowej oraz wydać stosowne zlecenia dla udzielenia pomocy ran-nemu.

§ 12.

Obowiązki i prawa wartowników oraz ich przełożonych tudzież sposób wykonywania kontroli nad nimi w zakresie unormowanym przez niniejsze zarządzenie, określi szczegółowo instrukcja, wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Stawoj Składkowski.*

—oOo—